

[Christmas Møller.]

mærkninger om, er den Stilling, som Partiet Venstre har indtaget i Sagen. Forholdet er det, at der foreligger et Ændringsforslag, stillet af de to Regeringspartier og Partiet Venstre, og da dette Forslag foreligger som et helt nyt Forslag, har jeg forstaaet det saaledes, at man her ved anden Behandling ogsaa maatte kunne knytte flere Bemærkninger til det end ellers ved en Anden-Behandling, ja, man maa jo i Virkeligheden have Lov at til sige — og jeg tror heller ikke, den højtærede Formand vilde modsige mig, hvis jeg sagde det —, at det er et helt nyt Forslag, som foreligger, og at det derfor egentlig skulde have en lidt anden Behandling, end et Forslag ellers faar ved anden Behandling. Dette skal jeg imidlertid lade ligge; men jeg opfatter det, som sagt, saaledes, at det maa være naturligt og rimeligt at gøre nogle Bemærkninger om den Stilling, som Partiet Venstre har indtaget.

Jeg vil da gerne, i Anledning af, at man stærkt har fremhævet, at det konservative Folkeparti har stillet sig udenfor i denne Sag, fremkomme med nogle Bemærkninger. Jeg har set, at man visse Steder i Venstres Presse med meget stor Iver har beundret det ærede Medlem Hr. Slesbagers geniale Forhandlingsevne i denne Sag; men jeg maa sige, at jeg hører ikke til det ærede Medlem Hr. Slesbagers Beundrere i denne Sag. Naar man bærer sig ad, saaledes som det ærede Medlem Hr. Slesbager har gjort, idet det ærede Medlem har faaet sit Parti med til at lade haant om alt, hvad det i øvrigt politisk mener, saa er det nemt at faa den Stilling, som det ærede Medlem har faaet.

Thi hvorledes var Udgangspunktet i denne Sag? Udgangspunktet var, at den højtærede Indenrigsminister stillede Spørgsmaal til København, Frederiksberg, Kastrop og Gentofte Kommuner om Stillingen til Huslejelovens Afvikling, og til Kastrop. I de tre store af disse Kommuner har Venstre intet Medlem, der var til for ganske nylig een, som troede, at Venstres Stilling i denne Sag var den, den altid havde været, og nu er han ogsaa gaaet over Bord; det er det foreløbige Resultat, at Stillingen nu er denne i den store Gentofte Kommune. Man spurgte altsaa disse Kommunalbestyrelser, og i Sommeren 1930 fik Indenrigsministeren at vide, hvorledes de Konservative stillede sig, Fler-tallet paa Frederiksberg, Flertallet i Gentofte og Mindretallet i Københavns Kommunalbestyrelse; og det er klart, at deres Stilling maa øve en afgørende Indflydelse paa vor Stilling her. Det er ogsaa klart, at om et

saadant Spørgsmaal er der naturligvis for-handlet, og man fik da at vide, at de Kon-servative ønskede meget faa og meget be-grænsede Overgangsbestemmelser, og det ærede Medlem Hr. Slesbager og andre vil ikke være uvidende om, hvorledes man benyttede dette til de mest haartrukne, og jeg tror, jeg ogsaa har Lov at sige: simpleste Angreb paa Medlemmer af de paagældende Kommunalbestyrelser.

Men man fik altsaa at vide, hvordan det konservative Partis Stilling var, og saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Slesbager og hans Rosere, at der hører ikke stor Genialitet til, naar man kender denne Stilling, da at tage en Stilling noget til Venstre derfor. Der hører ingen Genialitet til det, men der hører ganske vist den Karakter til, som det ærede Medlem Hr. Slesbager er i Besiddelse af. Thi hvorledes er Forholdet med Hensyn til Huslejeloven? Ja, det ærede Medlem Hr. Slesbager beskæf-tigede sig særlig med Forholdet i 1925, da der blev vedtaget en Lov, og vi fra vor Side sagde, at naar den var udløbet, skulde denne Lovgivning være forbi, og jeg forstod det ærede Medlem Hr. Slesbagers Bemærkninger saaledes, at det ærede Medlem mente, at denne Lov gik for vidt; det ærede Medlem kan overhovedet ingen anden Mening have haft med sine Bemærkninger. Men skal vi ikke lade 1925 ligge og se paa, hvad det ærede Medlems Indenrigsminister og han selv gik ind for i 1927. Da var Forholdet det — og det ønsker jeg ogsaa taget med i hele den Karakteristik, man ved denne Lejlighed naturligt maa give af Partiet Venstres Stilling —, at det konservative Folkeparti havde været med til at vedtage en Huslejelov i 1925, man vidste, at dette Spørgsmaal var et ømfindtligt Spørgsmaal, og i 1927 rejser da det ærede Medlem Hr. Slesbagers egen Regering denne Sag, rejser den uden at tale med det Parti, som man i al Almindelighed maatte støtte sig til, og rejser den — ja, hvorledes? rejser den ved at sige, at Huslejeloven af 1925 skal falde bort inden 1931. Jeg spørger direkte det ærede Medlem Hr. Slesbager: Var det ikke Hensigten med Lovforslaget af 1927, at Loven af 1925 skulde falde bort før 1931? Var det ikke Hensigten? — Det ærede Medlem Hr. Slesbager er uvidende herom, det havde dog ellers været naturligt, at han havde sat sig ind i det, at han havde kunnet give Besked om, hvad Meningen var, da det dog var et Regeringsforslag, som han havde Medansvar for. (Slesbager: Hvilket Forslag?). Hvad var Meningen, naar man i 1927 kom med Forslag om, at Tilflytnings-